

Vec C-367/21,

**Zhrnutie návrhu na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 98 ods. 1
Rokovacieho poriadku Súdneho dvora**

Dátum podania:

14. jún 2021

Vnútroštátny súd:

Sąd Okręgowy w Warszawie

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

1. apríl 2021

Žalobkyňa:

Hewlett Packard Development Company LP

Žalovaná:

Senetic Spółka Akcyjna

PRACOVNÝ DOKUMENT

Predmet sporu vo veci samej

Nároky z porušenia výlučných práv k ochranným známkam Európskej únie

Predmet a právny základ prejudiciálnych otázok

Výklad článku 15 ods. 1 nariadenia 2017/1001 v spojení s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom ZFEÚ a v spojení s článkom 36 druhou vetou ZFEÚ v kontexte súladu judikatúry vnútroštátnych súdov s týmito ustanoveniami vo veciach týkajúcich sa porušenia práv k ochranným známkam Európskej únie. Výklad článkov 34 až 36 ZFEÚ v spojení s článkami 9 a 102 nariadenia 207/2009 (teraz článkov 9 a 130 nariadenia 2017/1001) v kontexte využívania výlučného práva k ochranným známkam s cieľom obmedzenia ekonomickej činnosti spočívajúcej v súbežnom dovoze. Právny základ: článok 267 ZFEÚ.

Prejudiciálne otázky

I. Má sa článok 36 druhá veta ZFEÚ v spojení s článkom 15 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie, ako aj s článkom 19 ods. 1 druhým pododsekom Zmluvy o Európskej únii vykladať v tom zmysle, že bráni praxi vnútroštátnych súdov členských štátov, podľa ktorej súdy

- v prípade, že vyhovejú návrhu majiteľa ochrannej známky zakázať dovoz – import, vývoz – export, a propagáciu tovaru označeného ochrannou známkou Európskej únie alebo prikázať stiahnutie tohto tovar z trhu,
- pri rozhodovaní v konaní o nariadení predbežného zaistenia tovaru označeného ochrannou známkou Európskej únie,

vo svojich rozhodnutiach odkazujú na „predmety, ktoré neboli uvedené na trh v Európskom hospodárskom priestore majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom“, v dôsledku čoho je vzhľadom na všeobecné znenie rozhodnutia ponechané na exekučný orgán, aby zistil, na ktoré predmety označené ochrannou známkou Európskej únie sa vzťahujú uložené príkazy a zákazy (t. j. zistenie, ktoré predmety neboli uvedené na trh v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom), pričom tento orgán sa pri tomto zisťovaní opiera o vyhlásenia majiteľa ochrannej známky alebo o nástroje poskytnuté majiteľom (vrátane IT nástrojov a databáz) a možnosť napadnúť uvedené zistenia exekučného orgánu na súde v rámci určovacieho konania je vylúčená alebo obmedzená povahou právnych prostriedkov, ktoré má žalovaná k dispozícii v konaní o predbežných opatreniach a v exekučnom konaní?

II. Majú sa ustanovenia článkov 34, 35 a 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie vykladať v tom zmysle, že bránia majiteľovi ochrannej známky Spoločenstva (teraz Európskej únie) dovoliť sa ochrany stanovenej v článkoch 9 a 102 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva [teraz články 9 a 130 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie], ak:

- majiteľ ochrannej známky Spoločenstva (Európskej únie) predáva tovar označený touto ochrannou známkou v rámci Európskeho hospodárskeho priestoru a mimo neho tým spôsobom, že sa predaj uskutočňuje prostredníctvom autorizovaných predajcov, ktorí môžu ďalej predávať tovar označených ochrannou známkou subjektom, ktorí nie sú konečnými odberateľmi tohto tovaru a ktorí nepatria výlučne do oficiálnej distribučnej siete, a súčasne sú autorizovaní predajcovia povinní nadobúdať tovary výlučne od iných autorizovaných predajcov alebo od majiteľa ochrannej známky;
- tovar označený ochrannou známkou nemá znaky ani iné rozlišovacie prvky, ktoré by umožňovali určiť miesto jeho uvedenia na trh majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom;
- žalovaná nadobudla tovar označený ochrannou známkou v Európskom hospodárskom priestore,
- žalovaná prevzala od predajcu tovaru označeného ochrannou známkou vyhlásenia o tom, že tento tovar môže byť v súlade so zákonom uvedený na trh v Európskom hospodárskom priestore,
- majiteľ ochrannej známky Európskej únie neposkytne žiadne IT nástroje (ani iné nástroje) ani nepoužíva systém označovania, ktorý by potenciálnemu nadobúdateľovi tovaru označeného ochrannou známkou umožňoval, aby pred nadobudnutím tovarov sám overil zákonnosť uvádzania tohto tovaru na trh v Európskom hospodárskom priestore, a odmietne žiadosť odberateľa vykonať toto overenie?

Relevantné ustanovenia práva Únie

Článok 15 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1)

Články 9 a 102 nariadenia Rady (ES) č. 207/2009 z 26. februára 2009 o ochrannej známke Spoločenstva (Ú. v. EÚ L 78, 2009, s. 1) [teraz články 9 a 130 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie]

Články 34, 35 a 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ZFEÚ)

Článok 19 ods. 1 druhý pododsek Zmluvy o Európskej únii (ZEÚ)

Článok 8 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29. apríla 2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva (Ú. v. EÚ L 157, 2004, s. 45; Mim. vyd. 17/002, s. 32)

Relevantné ustanovenia vnútroštátneho práva

Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (zákon zo 17. novembra 1964 – Občiansky súdny poriadok) (konsolidované znenie: Dz. U. z roku 2019, položka 1640 v znení neskorších predpisov, ďalej len „kpc“), článok 325, článok 758, článok 759 § 1, článok 767 § 1, 2, 4 a 5, článok 777 § 1 bod 1, článok 803, článok 840 § 1 body 1 a 2, článok 843 § 2 a 3, článok 1050 § 1 a 3 a článok 1051 § 1

Krátky opis skutkového stavu a konania

- 1 Hewlett- Packard Development Company LP, so sídlom v Houstone (Spojené štáty), ktorá je žalobkyňou vo veci samej, je majiteľkou výlučných práv k ochranným známkam Európskej únie zaregistrovaným pod číslami 008579021 a 000052449.
- 2 Žalobkyňa predáva svoje výrobky v rámci systému, v ktorom: 1) jej výrobky označené ochrannými značkami sú predávané autorizovanými zástupcami, 2) autorizovaní zástupcovia sa voči žalobkyňi zaviazali nepredávať výrobky označené jej ochrannými značkami iným subjektom ako členom distribučnej siete žalobkyne a konečným užívateľom týchto výrobkov; a 3) autorizovaní distribútori sú povinní nakupovať výrobky len od iných autorizovaných distribútorov alebo od majiteľa ochrannej známky (žalobkyňa).
- 3 Žalobkyňa nepoužíva systémy označovania svojich výrobkov, ktorý by umožnil identifikovať, či daný výrobok bol alebo nebol žalobkyňou určený pre trh Európskeho hospodárskeho priestoru (EHP). Pre vymedzenie trhu, pre ktorý sú určené výrobky označené ochrannými značkami, sa vyžaduje použitie IT nástroja, ktorý má žalobkyňa k dispozícii a ktorý obsahuje databázu výrobkov s uvedením trhu, pre ktorý bol konkrétny výrobok určený.
- 4 Spoločnosť Senetic SA so sídlom v Katowicach (Poľsko), žalovaná vo veci samej, vykonáva hospodársku činnosť v oblasti distribúcie výpočtovej techniky. Žalovaná uvádzala na poľský trh výrobky vyrobené žalobkyňou a označené jej ochrannými značkami Európskej únie. Žalovaná nakupovala predmetné výrobky od iných predajcov (so sídlom v EHP) než od oficiálnych distribútorov tovaru žalobkyne, pričom pred nákupom výrobkov požadovala od svojich zmluvných partnerov vyhlásenie, že uvedenie predmetných výrobkov na územie EHP neporušuje výlučné práva žalobkyne, a takéto vyhlásenie obdržala.
- 5 Žalovaná pred kúpou výrobkov od svojich zmluvných partnerov vyzvala autorizovaných zástupcov žalobkyne, aby potvrdili, že jednotlivé výrobky môžu

byť uvedené na trh na území EHP bez toho, aby boli porušené výlučné práva žalobkyne, ale nedostala odpoveď. Žalobkyňa ani autorizovaní zástupcovia žalobkyne neposkytli žalovanej nijaké nástroje (vrátane IT nástrojov), ktoré by umožnili overiť určenie dotknutého výrobku, zatiaľ čo autorizovaní zástupcovia iných podnikov (výrobcov výpočtovej techniky) umožňujú žalovanej vykonať takéto overenie.

- 6 Žalovaná získala od svojich predajcov ubezpečenie, že uvedenie daných výrobkov na poľský trh neporušuje výlučné práva žalobkyne k ochranným známkam Európskej únie vzhľadom na vyčerpanie týchto práv vyplývajúce z predchádzajúceho uvedenia výrobkov označených ochrannými známkami Európskej únie na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom.
- 7 Žalobkyňa navrhuje, aby vnútroštátny súd uložil žalovanej povinnosť zdržať sa porušovania práva žalobkyne k ochranným známkam Európskej únie tým, že zakáže dovoz, vývoz, propagáciu a skladovanie výrobkov výpočtovej techniky, označených čo i len jednou z ochranných známok Európskej únie žalobkyne, ktoré predtým neboli uvedené na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. Okrem toho žalobkyňa navrhuje, aby súd nariadil žalovanej stiahnutie takýchto výrobkov z obehu.

Zhrnutie odôvodnenia návrhu

- 8 Pre žalovanú je veľmi ťažké v súdnom spore preukázať, že konkrétny výrobok bol uvedený na trh EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. Hoci sa žalovaná môže obrátiť na svojho predajcu, nezíska od neho informácie, od koho boli nadobudnuté príslušné výrobky, keďže dodávatelia nechcú odkryť svoje zdroje zásobovania, aby nestratili odberateľov.
- 9 Pokiaľ ide o prvú prejudiciálnu otázku, vnútroštátny súd uvádza, že poľské súdy v praxi používajú vo výrokoch rozsudkov, ktorými sa vyhovuje žalobám v takých veciach, ako v konaní pred vnútroštátnym súdom, formuláciu „tovary označené ochrannými známami žalobcu, ktoré predtým neboli uvedené na trh v [EHP] žalobcom (majiteľom práv k ochrannej známke Európskej únie) alebo s jeho súhlasom“. Podobne sú formulované rozhodnutia súdov, ktorými sa na základe vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa vykonáva článok 8 smernice 2004/48, nariaďuje sprístupnenie informácií o pôvode a distribučných sieťach dotknutého tovaru, ako aj uznesenia o predbežných opatreniach, ako napríklad nariadenie zaistenia takéhoto tovaru.
- 10 Všetky vyššie uvedené rozhodnutia predstavujú ako exekučné tituly základ na prijatie exekučných opatrení. V praxi spôsob, akým sú rozhodnutia formulované, vyvoláva vážne pochybnosti vo fáze exekúcie.
- 11 V konaní vo veci samej bol vydaný rozsudok, v ktorom súd nariadil žalovanej poskytnúť informácie o distribučných sieťach prístrojov – vo vlastníctve žalovanej – označených ochrannými známami Európskej únie žalobkyne, ktoré neboli

uvedené na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. V uznesení o výklade predmetného rozsudku súd uložil žalovanej povinnosť poskytnúť súdnemu exekútorovi všetky sériové čísla uvedených prístrojov a žalobkyňi povinnosť sprístupniť súdnemu exekútorovi databázu, pomocou ktorej mal súdny exekútor overiť, či bol určitý výrobok uvedený na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. Tento rozsudok bol zmenený uznesením Sąd Apelacyjny w Warszawie (Odvolací súd Varšava, Poľsko), ktorý sa domnieval, že znenie rozhodnutia, ktoré obsahovalo formuláciu „tovar, ktorý nebol uvedený na trh v [EHP] žalobkyňou alebo s jej súhlasom“, v skutočnosti ponecháva na žalovanú, aby posúdila, ktoré prístroje vo vlastníctve žalovanej boli uvedené na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. V dôsledku toho žalovaná mohla odpovedať žalobkyňi, že nedisponuje žiadnym tovarom, na ktorý sa vzťahuje uvedená formulácia.

- 12 V inom konaní uznesenie o nariadení predbežného opatrenia, vydané pred začatím konania vo veci samej na vnútroštátnom súde, bolo vykonané tak, že žalobkyňa zaistila všetky tovary označené jej ochrannými známkami, ktoré boli vo vlastníctve žalovanej. V konečnom dôsledku žalobkyňa oznámila exekučnému orgánu tie výrobky, ktoré uviedla na trh v EHP, t. j. v prípade ktorých bolo vyčerpané výlučné právo z ochrannej známky. Obsah súdneho rozhodnutia bol teda v štádiu exekúcie doplnený vyhlásením žalobkyne. Samotný obsah súdneho rozhodnutia neumožňoval určiť výrobky, ktoré mali byť zaistené, a exekučný orgán sa v podstate spoliehal na vyhlásenie oprávneného.
- 13 Spôsob, akým boli rozsudky formulované, teda vedie k diametrálne odlišným postupom pri ich výkone, od vymáhania všetkých predmetov označených ochrannými známkami žalobkyne, ktoré sú v držbe žalovanej (bez ohľadu na to, či je právo žalobkyne na ochrannú známku vo vzťahu k týmto predmetom vyčerpané), až po odmietnutie poskytnúť ochranu žalobkyňi a ponechanie na žalovanej, aby posúdila, ktoré výrobky označené ochrannou známkou žalobkyne v držbe žalovanej boli uvedené na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. Takýto spôsob formulácie rozsudkov je z hľadiska vnútroštátneho práva sporný, keďže rozhodnutie súdu o návrhoch účastníkov konania by malo byť formulované tak, aby ho bolo možné vykonať len na základe samotného výroku bez potreby odvolávania sa na odôvodnenie alebo vykonanie ďalších úkonov. Podľa názoru vnútroštátneho súdu zahrnutie zákazov alebo príkazov obsahujúcich uvedenú formuláciu do textu rozhodnutia v skutočnosti znamená, že rozhodnutie súdu je reprodukciou obsahu právnych ustanovení, na ktorých je založené, a nie konkretizáciou povinnosti vyplývajúcej z týchto ustanovení pre účastníka konania.
- 14 Podľa názoru vnútroštátneho súdu akceptovanie tejto praxe totiž umožňuje vznik situácii, v ktorých na základe rozhodnutia vnútroštátneho súdu členského štátu dôjde k zaisteniu tovaru, ktorého voľný pohyb v rámci EHP je zákonný, a navyše k takémuto zaisteniu dôjde napriek tomu, že nedošlo k porušeniu výlučného práva k ochrannej známke. Uvedená prax tým v skutočnosti znamená možnosť uložiť žalovanej sankciu (vo forme zaistenia tovaru v držbe žalovanej) len preto, že žalovaná bez súhlasu žalobkyne obchoduje s tovarom označeným ochrannou

známkou žalobkyne, aj keď sa takýto súhlas nevyžaduje vzhľadom na inštitút vyčerpania práva.

- 15 Podľa článku 19 ods. 1 druhého pododseku ZEÚ členské štáty ustanovia v oblastiach, na ktoré sa vzťahuje právo Únie, prostriedky nápravy potrebné na zabezpečenie účinnej právnej ochrany. Takouto oblasťou je voľný pohyb tovaru a v rámci neho vyčerpanie práv k ochrannej známke Európskej únie. Vyčerpanie má regionálny charakter a jeho účelom je zabezpečiť voľný pohyb na území EHP výrobkov označených ochrannou známkou, ktoré boli uvedené na trh na tomto území majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom.
- 16 Podľa vnútroštátneho súdu existujú pochybnosti o tom, či je zabezpečená súdna ochrana voľného pohybu tovaru vzhľadom na uvedené znenie súdnych rozhodnutí vydaných vo veciach ochrany prostredníctvom ochrannej známky Európskej únie. Zdrojom týchto pochybností je systém opravných prostriedkov, ktoré má povinný podľa vnútroštátneho práva k dispozícii v exekučnom konaní proti exekučným príkazom (súdny rozhodnutiam) vydaným v prípade porušenia výlučného práva k ochrannej známke Európskej únie. Tieto prostriedky, ich hlavné vlastnosti a prax ich použitia sú opísané nižšie.
- 17 Predbežné rozhodnutie (poskytnutie zábezpeky vo forme zaistenia jednotlivých výrobkov) je vykonateľné súdnym exekútorom. V prípade zaistenia tovaru súdnym exekútorom je povinný (žalovaná) oprávnený podať sťažnosť na činnosť súdneho exekútora na sád rejonowy (okresný súd) (to znamená, že takéto sťažnosti nie sú preskúvané oddeleniami pre duševné vlastníctvo krajských súdov). Sťažnosť na činnosť súdneho exekútora je opravným prostriedkom, ktorého cieľom je napraviť pochybenia súdneho exekútora spočívajúce v tom, že vedie exekučné konanie spôsobom, ktorý nie je v súlade s pravidlami občianskeho súdneho konania. Nie je to teda prostriedok na overenie vecného základu nároku oprávneného. V dôsledku toho použitie sťažnosti na činnosť súdneho exekútora vylučuje možnosť určiť, či označený výrobok bol do EHP uvedený majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom.
- 18 Neúčinnosť tohto prostriedku v situácii, keď majiteľ ochrannej známky zaistí všetky tovary označené ochrannou známkou Európskej únie (a nielen tie, ktoré neboli uvedené na trh v EHP majiteľom alebo s jeho súhlasom), potvrdzuje aj prax. V takej situácii napríklad jeden zo súdov po preskúmaní sťažnosti žalovaného na postup súdneho exekútora dal súdnemu exekútorovi pokyn, aby požiadal o stanovisko patentového zástupcu, ktorý vo svojom písomnom stanovisku uviedol, že iba žalobca (majiteľ ochrannej známky) môže uviesť, ktoré výrobky majú byť zaistené. V praxi je to teda majiteľ ochrannej známky (v spolupráci so súdnym exekútorom), kto slobodne označuje predmety, ktoré majú byť zaistené, a jeho vyhlásenie nepodlieha overeniu súdom, pretože sťažnosť na činnosť súdneho exekútora takéto overenie neumožňuje.
- 19 Podobné pochybnosti vznikajú vo fáze výkonu rozhodnutia, ktorým sa žalovanej zakazuje dovážať, vyvážať, propagovať a skladovať výrobky označené ochrannou

známkou žalobkyne, ktoré predtým neboli uvedené na trh v EHP žalobkyňou alebo s jej súhlasom. Orgánom na vykonanie takéto rozhodnutia je súd na základe článku 1051 kpc, ktorý stanovuje, že súd na návrh oprávneného po vypočítaní účastníkov konania a zistení, že povinný porušil svoju povinnosť, uloží povinnému pokutu. Toto ustanovenie výslovne stanovuje len vypočítanie účastníkov konania a nie vykonanie dokazovania súdom, takže v exekučnom konaní súd ako exekučný orgán určí, či sa na dané konkrétne výrobky vzťahuje príslušný zákaz len na základe vyhlásení účastníkov konania na pojednávaní.

- 20 Aj keby bol súd ako exekučný orgán oprávnený vykonávať v tomto smere dokazovanie, musel by sa spoliehať výlučne na dôkazy predložené oprávneným (t. j. na IT nástroje, ktoré oprávnený používa) a na vyhlásenia, ktoré na ich základe urobil, keďže identifikácia reťazca predávajúcich a kupujúcich jednotlivých výrobkov zo strany žalovanej bude v exekučnom konaní narážať na rovnaké ťažkosti ako v určovacom konaní (pozri bod 8 vyššie).
- 21 Analogická situácia sa týka výkonu rozhodnutia nariaďujúceho stiahnutie z obehu alebo zničenie dotknutých výrobkov. V takom prípade súd vykoná exekučné konanie na základe článku 1050 kpc, ktorý na rozdiel od článku 1051 kpc nevyžaduje, aby súd určil, že povinný nevykonal rozhodnutie súdu. V dôsledku toho sa námietky povinného týkajúce sa splnenia povinnosti uvedenej v exekučnom titule nepreskúmajú, takže povinný sa nemôže brániť tvrdením, že výhradné právo vyplývajúce z ochrannej známky Európskej únie vo vzťahu k označeným tovarom bolo vyčerpané.
- 22 Podľa vnútroštátneho súdu je v prejednávanej veci tiež vylúčená možnosť, aby povinný podal návrh na zastavenie exekúcie. Podmienky uplatnenia takéhoto návrhu zahŕňajú najmä situáciu, keď nastali okolnosti, v dôsledku ktorých povinnosť stanovená v rozsudku zanikla alebo ju nemožno vymáhať, a v určitých prípadoch poskytnutie plnenia a námietku započítania. Návrh na zastavenie exekúcie neslúži na spresnenie obsahu rozhodnutia, ktoré je exekučným titulom. V opačnom prípade by návrh na zastavenie exekúcie viedol k začatiu nového určovacieho konania.
- 23 Okrem toho relevantné sú aj požiadavky kladené na povinného v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie. Pri podaní tohto návrhu by mal povinný uviesť všetky námietky, ktoré môže vzniesť, pod hrozbou straty práva vzniesť ich v ďalšom priebehu konania. V situácii, keď sú všetky zistenia týkajúce sa predmetného tovaru možné na základe dôkazov a nástrojov, ktoré má k dispozícii výlučne oprávnený, predstavuje táto požiadavka pre povinného významnú prekážku, pretože vo fáze podania návrhu na začatie exekúcie povinný nie je schopný uviesť, ktorých jednotlivých výrobkov sa týka tvrdenie o vyčerpaní práva k ochrannej známke.
- 24 Vzhľadom na toto usporiadanie právnych prostriedkov exekučné konanie alebo konanie o nariadení predbežných opatrení týkajúce sa príkazov alebo zákazov uvedených vyššie preto neposkytuje prostriedky, ktoré by odstránili riziko

uplatnenia týchto príkazov alebo zákazov na výrobky, vo vzťahu ku ktorým je výlučné právo k ochrannej známke už vyčerpané. To znamená, že súdna ochrana voľného pohybu tovaru môže byť obmedzená uvedenou formuláciou rozsudkov.

- 25 Toto riziko by sa dalo odstrániť presnou formuláciou rozsudkov, ktorá by nevyžadovala, aby sa počas exekučného konania zisťovalo, ktoré z výrobkov vo vlastníctve povinného označených ochrannou známkou oprávneného neboli uvedené na trh v EHP majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom. To by sa mohlo uskutočniť presným odkazom v znení rozsudku napríklad na označenia alebo sériové čísla jednotlivých výrobkov označených ochrannými známkami, na ktoré sa vzťahujú zákazy alebo príkazy a na výrobky, ktorých označenia alebo sériové čísla boli odstránené. Pokiaľ ide o tovar, ktorý má žalovaná v držbe ku dňu vydania rozsudku, by takáto formulácia návrhu (a následne aj výroku rozsudku) nemala byť zložitá. Naopak, pokiaľ ide o tovar označený ochrannou známkou žalobkyne, ktorý bude vo vlastníctve žalovanej po dátume vydania rozsudku, by ochrana voľného pohybu tovaru tiež vyžadovala, aby ho bolo možné jednoznačne identifikovať ako tovar dovezený (alebo nedovezený) do EHP majiteľom ochrannej známky alebo s jeho súhlasom.
- 26 Pokiaľ ide o druhú prejudiciálnu otázku, vnútroštátny súd uvádza, že ZFEÚ zakotvuje zásadu voľného pohybu tovaru, ktorá je nevyhnutnou podmienkou pre vytvorenie a fungovanie spoločného trhu. Podľa článkov 34 ZFEÚ až 36 ZFEÚ a judikatúry Súdneho dvora sú zakázané všetky opatrenia v právnych poriadkoch členských štátov, ktoré môžu priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne brániť obchodu v rámci Únie. Podľa judikatúry Súdneho dvora už samotná skutočnosť odrádzania od dovozu alebo uvádzania výrobkov na trh v predmetnom štáte predstavuje pre dovozcu prekážku voľného pohybu tovaru.
- 27 Súdny dvor vo svojej judikatúre súčasne konštatuje, že ochrana výlučných práv duševného vlastníctva (vrátane ochranných známk) nie je absolútna. Na jednej strane sa obmedzuje na situáciu, v ktorej by používanie ochrannej známky inou osobou než majiteľom ochrannej známky zasiahlo do funkcií tejto ochrannej známky. Na druhej strane pri výkone výlučných práv je nutné hľadať rovnováhu medzi týmito právami a ochranou slobôd vnútorného trhu (vrátane voľného pohybu tovaru).
- 28 V situácii, o akú ide v prejednávanej veci, ktorá sa vyznačuje okolnosťami uvedenými v druhej prejudiciálnej otázke, existujú pochybnosti o tom, či sa výlučné právo k ochrannej známke nepoužíva s cieľom obmedziť hospodársku činnosť súbežného dovozu.
- 29 Vzhľadom na tieto skutočnosti má vnútroštátny súd pochybnosti o tom, či za uvedeného skutkového stavu možno uplatniť obrátené rozdelenie dôkazného bremena spomenuté v rozsudku z 8. apríla 2003, Van Doren + Q (C-244/00, EU:C:2003:204), ktorý sa výslovne týkal systému výhradnej distribúcie, a či treba posúdiť možnosť majiteľa ochrannej známky Európskej únie dovoľávať sa

ochrany stanovenej v článkoch 9 a 102 nariadenia č. 207/2009 (teraz články 9 a 130 nariadenia 2017/1001).

PRACOVNÝ DOKUMENT